

Aprinde Doamne, dorul viu!

Flavius Laurian Duverna

Aprinde Doamne, dorul viu!

Aprinde Doamne, dorul viu
În inima-mi, ce Te dorește
Și-a Ta jertfire-o prețuiește,
Căci sufletul ce-a fost pustiu
Iubirea-Ți sfântă o nutrește!

Îți cântă dragostea arătată
În scumpa Jertfă din Calvar
Ce mi-a adus pace prin har,
În inima-mi ce-a fost iertată
Și-a-ntinerit spre-nălțimi iar!

Aprinde Doamne dorul mare
În inima-mi, ce vrea să știe,
Că-n drumul spre împărăție
E-n grija-Ți cea ocrotitoare,
Către prea sfânta veșnicie!

Că-n încercări, oricâte-ar fi
În lupta vieții, spre sfîntire,
Spre cea mai mare izbăvire
Pe calea dreaptă-o vei păzi
În șansa ei spre mântuire!

Aprinde Doamne dorul sfânt
În inima-mi, ce azi tresaltă
De preamărirea-n care saltă
Că se-află-n Noul Legământ,
În pregătirea cea mai naltă!

Cu dreptul sfânt la mântuire
În harul Tău nespus de mare
Al dragostei, cea jertfitoare
Cu-a Ei scumpă neprihănire,
Ți-aduc o Doamne, închinare!

Flavius Laurian Duverna